ГОДИНА XL. ЦЕТИЊЕ, у понедјељник 10. октобра 1911. БРОЈ 44

Цијена:
За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера
За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перпера на по године 6 перпера.
За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.
Претплата се прима само у годишњим и полугод. роковима.
Поједини број 20 пара за Црну Гору,— за Иностранство 25. пр.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Претплата се шаље поштанском упутницом непосредно администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње, а коме је наручније, г. Вељку Рамадановићу, к. ц. агенту у Котор.
Дописи се шаљу Уредништву. Рукописи се не враћају.
Огласи се шаљу администрацији и наплаћују се: за сваку ријеч или број од пет цифара из петит слова по 4 паре за први пут, а за сваки даљи пут по 2 паре, из виших слова сразмјерно више.

Власник: Државна Штампарија — Излази суботом — Одговорни уредник: Д-р Иво Јовићевић

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ
НИКОЛА I
по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, по саслушању Нашег Министарског Савјета, а на основу члана 66. Устава, ријешили смо и рјешавамо:

да се Народна Скупштина, сазвана Нашим Указом од 30. јуна текуће године у редован сазив за дан осамнајести октобар 1911. године, одложи за осамнајести новембар исте године.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 8. октобра 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Предсједник Министарског Савјета,
Д-р Л. Томановић с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Букановић с. р.

Министар Војни,
Бригадир сердар Ј. Вукотић с. р.

Министар Правде,
Заступник
Министра Просвјете и Црк. Послова,
Мило Дожић с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Ф. Јерговић с. р.

Министар Иностраних Дјела,
Душан Греговић, с. р.

МИ
НИКОЛА I
по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Предсједника Нашег Министарског Савјета, саслушавши Наш Министарски Савјет, а на основу члана 45. Устава и члана 14. закона о изборима народнијех посланика, именујемо за посланике у Народној Скупштини бригадире:

Велишу Лазовића,
Блажа Бошковића, и
Иву Ђуровића,

Предсједник Нашег Министарског Савјета нека изврши овај указ.

Цетиње, 8 октобра 1911. г.

НИКОЛА с. р.

Предсједник Министарског Савјета,
Д-р. Л. Томановић с. р.

МИ
НИКОЛА I.
по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Заступника Нашег Министра Просвјете и Црквенијех Послова, Нашег Министра Правде, ријешили смо и рјешавамо:

да се Стевану Радосављевићу, контрактуалном професору Велике Државне Гимназије на Цетињу, уважи оставка на државну службу.

Заступник Нашег Министра Просвјете и Црквенијех Послова, Наш Министар Правде нека изврши овај указ.

Цетиње, 1. октобра 1911. г.

НИКОЛА с. р.

Заступник
Министра Просвјете и Црк. Послова,
Министар Правде,
Мило Дожић с. р.

РАСПИС
управама царинарница и племенским капетанима

Примијетио сам, да многе управе царинарница, а нарочито племенски капетани, рђаво тумаче чл. 3. Закона о порезу на алкохолна пића, те не наплаћују трошарину на пиће, које произвођачи продају приватним потрошачима.

Кад чл. 2. Закона о порезу на алкохолна пића јасно каже, да се трошарина плаћа на пића, било да су у земљи произведена, било да су са стране увезена, онда је сасвим јасан садржај и првог и другог става у чл. 3. истог закона, гдје се каже, да трошарину плаћају и други посредници за потрошњу и продају трошарини подлежних пића... у колико су за продају или потрошњу у Црној Гори намијењена. — Из овога слиједи једино правилно примјењивање закона, а то је, *да су дужни трошарину плаћати по чл. 4. истог закона сви они домаћини — произвођачи пића, који врше продају пића приватним потрошачима, па било то код своје куће, било на пазару, јер је у оба случаја продаја извршена и пиће потрошњи намијењено.*

Да би се наведена досадашња незаконита пракса отклонила и Државна Каса као до сад не бивала штећена, наређујем свијема племенскијем капетанима и управама царинарница, да се у будуће строго придржавају овог једино правилног тумачења законског.

Број 10703.

Цетиње, 28. октобра 1911.

Министар Финансија и Грађевина,
Ф. Јерговић.

У распису г. Министра Финансија и Грађевина од 21. септембра о. г. број 10670 објављеном у 42 броју „Гласа Црногорца“ у тачки 1) раставак први омашком је оштампано „Задру“ мјесто *Загребу*, а уз то је уз ову ријеч изостављена и ријеч *Будим Пешти*, те према томе би тај раставак имао да гласи: „1) Црногорски новац примаће се по номиналној вриједности за царинска плаћања код свих царинарница у Аустро-Угарској, а за поштанска плаћања код поште: у Бечу, Прагу, Трсту, Будим Пешти, Загребу, Фијуми и Сарајеву“.

К броју 10670. Из канцеларије Министарства Финансија и Грађевина, 10. октобра 1911. г., Цетиње.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Његово Величанство Краљ Господар повратио се у четвртак вечер са свога пута по западним крајевима Црне Горе у најбољем здрављу и потпуном задовољству. Као што смо јавили, Његово Величанство кренуло је с Цетиња аутомобилом у суботу у шест сати у јутро до Мулина Почивала у Ћеклићима, гдје га је чекала остала пратња. Отолен је Краљ Господар наставио пут на коња преко јужног краја Бјелица па преко Цуца и свраћајући код Никољске Цркве на Грабу и код школе на Бату, гдје га је народ одушевљено дочекао и испратио, око уре послије подне стигао је на Трешњево гдје је велико мноштво народа најодушевљеније дочекало Његово Величанство. Ту је под хладњаком била приуготовљена богата трпеза, за којом се одма сјело, а народно веселје се разлијегало по околним брдима. Преко обједа је Краљ Господар непрестано поједине старије људе и старице милостиво ословљавао разним питањима. Послије обједа се Његово Величанство подуже задржало са народом, ком је на лицу радост сијала, гледајући свога Господара у најбољем расположењу и слушајући Његове милостиве и мудре ријечи.

У два сата и по Његово Величанство је кренуло с Трешњева уз бурно клицање одушевљеног народа, и послије два сата јахања стигло је на Грахово, гдје био дочек најодушевљенији. Бурно клицање „Живио“, које је ваздух проламало, пратило је Његово Величанство из мноштва народа све до на крај вароши, гдје је био разапет краљевски шатор код школе. При дочеку су учествовали и многи прекограничари са пјевачким друштвом из Рисна. Варош је била у вечер освијетљена, и по њој се цијелу ноћ весела пјесма са свих страна разлијегала.

У недјељу је Његово Величанство Краљ читав дан примао поједине групе народа, посјетио мјесто гдје су јуначки погинули десет Петровића, и на пространом пољу са својом свитом прегледао први баталион вучедолске бригаде. Сав народ је био изашао на поље. Одушевљеном клицању није било краја. Послије прегледа војске Његово Величанство изјавило јој је гласно своје највише задовољство, као што је и старјешинама њеним кашње захвалио на ревности.

У понедјељак у јутро исто одушевљење испратило је Краља Господара са Грахова, а многи су се Граховљани придружили Његовој пратњи до Вилуса. Успут Његово Величанство свраћало је да се поклони Граховцу, прослављеном оном великом побједом црногорског оружја на Спасовдан 1858. Око подне Његово Величанство Краљ био је дочекан истим одушевљењем на Вилусима, гдје се најприје упутио к цркви и у њој се Богу помолио. па је слиједио објед за приређеном трпезом пуном разног хладног јела под хладњаком, дочим се разлијегало народно веселје по убавој околини Вилуса. По обједу се Краљ Господар задржао са појединим старијим људма и многе усрећио милостивом ријечи, па је наставио пут, праћен дуготрајним срећожељним клицањем раздрагане мноштва народа.

Успут је Њихово Величанство свраћало у цркву на Спили, гдје га је народ дочекао најодушевљеније па тако исто код цркве у Белосаве а на граници бањској дочекало Га је до триста коњаника, и око четири сата Краљ Господар стигао је на Велимје, дочекан великим мноштвом народа, који је кроз варош у збијеним шпалијерима најодушевљеније клицао, па у том заносу допратио Његово Величанство до Краљевског шатора.

Већ пјесма није преставала по вароши цијелу ноћ, па ће се наставити и сјутра цио дан. По вечери је био сједник около огња на ливади пред Краљевим шатором, гдје се Његово Величанитво Краљ задржао до близу једанајест сати, ма да је цио дан путовао — тако је добро био расположен.

У уторник прије подна била је смотра војске пред новим станом бригадне команде, а послија подне гађање из пољскијех топова. У међувремену народ је приступао Краљу Господару, тако да цио дан није почивао; а по вечери је био опет сједник около огња под ведрим небом, на који су били позвати најстарији људи, који су знали одговарати на питања Његовог Величанства о догађајима и људима још из доба Владике Рада и Књаза Данила, а сједник је вјешти гуслар отворио пјесмом о славној побједи граховској.

У сриједу у јутро био је полазак са Велимја. Његово Величанство Краљ Господар с коња најмилостивије захвалио је Бањанима на тако срдачном дочеку, што је изазвало бурно клицање, које се за дуго разлијетало за краљевском пратњом.

Прије поласка Његово Величанство благоизволио је примити под шатором начелника рисанске општине г. Мила Ћатовића, који се био придружио краљевској пратњи са Грахова све до Велимја.

Око подне Краљ Господар стигао је у Рудине, гдје је био код школе приређен објед. И ту је био дочек управо дирљив до суза. Непрегледно мноштво народа, младог и старог, мушког и женског, коме је са лица радост сијала, задуго је најодушевљеније клицао: „Живио Краљ!“

Преко трпезе Његово Величанство је позвало с једне стране старе ратнике и с друге старице, које су у рату тајин носиле, и с њима се милостиво разговарао, што му је дало повода да говори о великим заслугама свога доброга народа, коме се не може никада одужити. Тада се чу из народа крупни глас: „Ти си, Господару, задужио твој народ, који ти се никад не може одужити!“ Ове ријечи изазваше тако клицање из свих маса народних да је за дуго ваздух проламало пратећи Његово Величанство иза трпезе код школске дјеце, међу којима се позадржао, будећи у њима врлине црногорске. Кад је Краљ Господар узјахао на хата опет се подигло са свих страна силно клицање, које се за дуго разлегало до Пустог Лисца.

Од Ћеклића до Рудина то је био тријумфални пут. Свуда масе народа одушевљеног, свуда патриотски говори при дочецима, који су изливали народне дубоке осјећаје, патриотске наде и тврду вјеру у будућност Црне Горе, а нада све љубав и оданост народну према Његовом Величанству и Владајућем Дому.

Цијелијем путем Његово Величанство Краљ даривао је дјецу и женскиње, као и трпезе, а на Грахову и на Велимје раздијелио многа одличија.

Његово величанство стигло је у Никшић пред вечер, а сјутри дан аутомобилом на Цетиње.

Рат и Тројни Савез

Др. Политов „Браник“ доноси овај чланак:

Садашњи рат међу Италијом и Турском показује најјасније лабавост Тројнога Савеза. Већ је од неколико година одношај међу Италијом и нашом монархијом био такав, као да нијесу савезнице, већ непријатељице. На границама међу Италијом и нашом монархијом подизана су разна утврђења и с једне и с друге стране, као да се ти „савезници“ оружају за међусобни рат.

Па се Италија, прије него што ће објавити рат Турској, није устручавала, да каже и Аустро-Угарској и Њемачкој, шта је намјерна да чини, ако њене савезнице не би пристале на то, да она заузме Триполис. Наиме Италија се, ако би њене савезнице пристале на то, да она освоји Триполис, одриче акције ради Арбаније и Трста, ако пак Аустро-Угарска и Њемачка не би пристале на освајање Триполиса од стране Италије, онда би Италија радила, што за добро нађе, како у погледу Арбаније тако и у погледу Трста. Наравно да би ово у својим посљедицама значило, да Италија иступа из Тројног Савеза.

Ти услови Италије значили су велик притисак на њене савезнице и ове су биле принуђене, да жртвују Триполис на штету Турске. За нашу монархију имала би била акција Италије у погледу Арбаније и Трста најнеповољнијих посљедица. У Арбанији би Италија у савезу са Црном Гором била кадра, нашој монархији затворити Јадранско Море, а акција Италије у погледу Трста била би права иредентистична акција, као и ова акција у погледу Трентина, талијанског Тирола. Зна се, да становништво Трста сасвим плива у иредентистичној струји. Није тако давно, како је онај Талијанац са њемачким именом, Тршћанин Оберданк сковао завјеру, да помоћу Италије одцијепи Трст од наше монархије. С тога је исти Оберданк био осуђен на смрт и објешен је у Трсту. Чудновато је, да је Аустрија до сад потрошила небројене милионе, да Трсту даде њемачки значај, као што Мађари троше на Ријеку многе милионе, да јој даду мађарски значај, а овамо нити је Трст њемачки, нити Ријека мађарска.

На сваки начин да Италија врло добро зна, гдје боли Аустро-Угарску, то боли и Њемачку, која у свом односу са Аустро-Угарском сматра нашу монархију, да спада у сферу Њемачке.

Кад је Италија задобила од Аустро-Угарске и Њемачке приволу за Триполис, онда је тек да би умирила своје савезнице, издала послије објаве рата Турској, ону познату окружницу балканским државама, да се држе мирно и да се не крећу, јер да Италија хоће да ограничи своју ратну акцију само на Триполис.

Но је ли ово могуће? Да није могуће, то је сама Италија доказала. Баш на једном дијелу Балканскога Полуострва, имала је Италија један од својих првих сукоба у Јужној Арбанији, гдје су код Превезе италијанске ратне лађе пуцале на турске лађе, те их потопиле. Па тако ће бити и морати бити и у даљем течају рата. Италија се неће моћи уздржати а да турске бродове, гдје их нађе, не нападне и не уништи. Па даје ли се замислити, да ће се балканске државе мирно држати, кад италијанске ратне лађе воде рат са Турцима у Јадранском Мору? Не ће ли ту бити сваки час повода, да се и балканске државе умијешају, па да пруже помоћи својој браћи, која толико пате од турског зулума. Већ се говори, да Бугарска у велико мобилизује своју војску, јер и турска концентрише своју војску у Једренима против Бугарске. Грчка са своје стране такођер мобилизује, јер се Младотурци све једнако размећу својим неким правима над острвом Критом, а овамо је ових дана критска скупштина отворена у име грчкога краља, као суверена, као господара острва Крита. Дакле и ту се ради Крита мобилизује и с једне и с друге стране. Шта ће радити Србија, то још не знамо. Баш кад пишемо ове ретке, отвара се српска Скупштина у Биограду. Ми не сумњамо, да ће српска Скупштина као представница српскога народа у Србији чинити своју дужност.

Дакле сви знаци на Балкану говоре за то, да балканске државе не ће моћи остати мирне усљед рата Италије против Турске. И ово је сасвим наравно, јер балканске државе сматрају Италију за своју савезницу а Италија опет сматра балканске државе за своје савезнике.

Само у том случају, кад би се већ сада, одмах прекинуо рат те се међу Италијом и Турском склопио мир, било би изгледа, да рат у Триполису не ће захватити и Балканско Полуострво.

Каже се: на Балкану биће оно, што хоће велесиле, али тешко би било и велесилама, обуздати балканске државе, кад би рат међу Италијом и Турском заузео веће обиме, нити би то било у интересу Италије. Најмања појава, најмањи инциденат на Балкану могао би у велико разгорети ратне прилике.

Наравно да је пламен рата на Балкану био повод, да Аустро-Угарска и Њемачка заузму свој положај. Тај положај могао би бити повод, да Италија иступи из Тројнога Савеза. Италији не би могло бити по вољи, да Аустро-Угарска заузме опет Новопазарски Санџак, а још мање да машира према *Солуну*. Ово би могло бити само у споразуму са Њемачком. Али онда би и друге велесиле имале да рекну своју, а ове би озбиљно проговориле, да се *предупреди велики европски рат* па да се не обнови оно, што се једва стишало због мароканског питања.

С тога је сва прилика, да, ако би и било рата на Балкану, Аустро-Угарска и Њемачка не би рескирале, да, особито без Италије а против ње, изазову европски рат.

Кад се краљ Виктор Емануел III. тешко могао одлучити на рат против Турске, био је у њега до у дубоку ноћ италијански министар предсједник *Џолити*, па је рекао краљу Виктору Емануелу III.: „Величанство! *Сад или никад!*“ Краљ Виктор Емануел III. дуго и дуго је ћутао, али напосљетку прекине ћутање па рече Џолитију: „*Ви имате право!*“ И пружи му руку.

И балканске државе ако се рат међу Италијом и Турском продужи, имаће узрока да размишљају о рату, али ће се напосљетку морати одлучити те ће државници балканских држава морати својим народима рећи оно, што је краљ Виктор Емануел III. рекао министру-предсједнику Џолитију: „Ви народи, *имате право!*“ А ти народи ће одушевљено одговорити: *„Земан дође, ваља војевати....!*

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Министарске вијести. Г. Марко Ђукановић, министар унутрашњих дјела, који је ради болести своје госпође био у Бечу на краће одсуство, вратио се у суботу пред вече на Цетиње и допутовао је из Котора на Цетиње дворским аутомобилом, који је Њено Величанство Краљица благоволјела да нареди да им се стави на расположење.

Долази на Цетиње. Г. др. Боучек, љекар у Подјебради, који је за вријеме рата ставио своје услуге нашој земљи, долази у вечерас на Цетиње из Дубровника, гдје се сада на одсуству налази. Послије тридесет и три године г. Боучек долази у Црну Гору први пут.

Вратила се с пута. Стручна комисија, коју састављају г. г. Ван Шермбек, професор шумарске академије, Гербранда, шумарски инжињер и Мултер, рударски инжињер, у пратњи г. Ника Јовићевића, в. д. политичког пограничног комесара у Улцињу, који им је нарочито додијељен од стране Краљевске Владе, завршила је своје путовање и испитивање природног блага у нашој земљи и повратила се на Цетиње, гдје је израдила реферат, који је поднијела Краљевској Влади о ресултату свога истраживања. Као што смо се могли од њих самих обавијестити, ресултат истраживања њихов врло је повољан. О природном благу наше земље у крајевима у којима су били, изражавају се врло повољно, а нарочито о шумама, за које увјеравају да су такве, да до сада нијесу имали прилике тако добре шуме да виде. Они су изјавили готовост да су вољни одмах да приступе експлоатисању руда и шума.

Изложба ручних радова. Г. Нико Новаковић, учитељ на Цетињу, који је био у Норвешкој ради изучавања ручног рада и тамо био на курсу, изложио је јуче у сали Цетињске Читаонице своје радове, које је израдио док је био на курсу. То су радови из дрвореза, плетарства и картоноже. Из дрвореза је изложио разне ствари као: скамија, вјешаљка, кашика, лопатице и т. д; из картоноже: кутије, тацне, корице и т. д. а из плетарства корпу од пруће и тацну од рогоза. Уз изложене ствари налази се и неколико слика са тога курса, који је г. Новаковић изучавао. Ови изложени радови заслужују сваку пажњу и препоруку.

† Поп Милета Бурић. Познату кућу Бурића задесила је велика жалост и несрећа. На 29. прошлог мјесеца у цвијету младости у 30 години свога живота испустио је своју родољубиву и племениту душу на Загреду у наручју својих родитеља, и свога храброга дједа Перка Бурића, свештеника, поп Милета Бурић. Млади Милета је пун љубави и одушевљења, послије свршене богословско-учитељске школе рукоположен за свештеника. Уз то је посљедњих година, вршио и дужност народног учитеља. Све своје знање, жарку љубав и енергију Милета је залагао на добро и просвјећивање нашега народа, који је у њему гледао добра учитеља и одлична проповиједника вјере, међусобне љубаве и морала. Отуда је он код својих парохијана уживао ријетку љубав и поштовање. Сахрањен је и ожалован, уз велико мноштво народа из катунске и бјелопавлићске нахије.

Нека је вјечни мир и покој души овог младог свештеника!

ПРАВИЛА

о примању родитеља или њихових замјеника у Дјевојачком Институту Царице Марије на Цетињу.

1) Како је већ јављено родитељима, ученице морају својим добрим владањем и учењем заслужити посјете и писма родитеља и њихових замјеника.

2) Примање родитеља у Инстутуту биће сваке недјеље од 3—4 сата послије подне. На ово примање дозвољено је долазити само оцу, мајци, дједу и баби без икаквих изузетака

3) Кад родитељи препоруче коме од својих рођака или познаника, да виде њихову дјецу у Институту, тада се такви морају претходно *писмено* пријавити Начелници Института, која ће, по својој увиђавности, назначити дан и сат примања. Овакво примање биће један или два пута у мјесецу и важи исто за браћу и сестре ученица.

4) Од ученица се тражи, да се за вријеме примања владају по правилима институтским, а родитељи се моле, да се искључиво са својом дјецом разговарају.

5) На примање, а тако и преко године, родитељи се моле, да не доносе и не шаљу дјеци ни слаткиша, ни што друго, изузетци су: Божић, Ускрс и крсно име или каква фамилијарна свечаност, а све што тада добију дјеца дијеле међу својим другарицама. У случају, да је ученици потребно давати што одвише за њено здравље, јавиће Начелница Института родитељима, а они ће то њој лично послати.

6) Ученице ће писати родитељима својима сваке недјеље или сваке друге, по жељи родитеља.

7) Ученице примају писма и дописнице својих родитеља у недјељу.

8) Начелница моли родитеље, да јој се претходно пријаве, кад би имали што о дјеци с њоме да говоре. Разговори о дјеци водиће се у канцеларији Начелнице, у вријеме, које се родитељима одреди.

Цетиње, шк. 1911./12. год.

ТЕЛЕГРАМИ

Талијанско-турски рат

Цариград, 1. октобра. — „Сабах“ мисли да турска влада има службене новости о нападу турских трупа на Италијанце у Триполису, по којима Италијанци имају велике губитке, а Турци неколико мртвих и рањених. Други цариградски листови не знају о томе ништа. — Новине износе вијест да је турски амбасадор у Паризу изјавио француском министру спољних послова ди Селву, да би Италија требала прва да саопшти услове мира. И други турски амбасадори учиниће сличне декларације. — Новине јављају, да италијански бродови пазе брегове Епира од Превезе до Парге и до залива Валоне. — Ахмет Риза, изабран за предсједника парламента, изјавио је дописнику „Матена“, да осјећа јако неправду, коју је Италија учинила, и каже, да ће индигнација наћи одзива у парламенту. Кад се срио са предсједником италијанске владе Луцатијем, он му је рекао да Италија нема никаквих намјера односно Триполиса и није се могло надати таквом безочном нападу. Мир може бити закључен само под условима чувања отоманског државног поноса. — Руски амбасадор добио је одговор, да ће бродови неутрални, напуњени житом, а упућени у неутрална пристаништа, имати слободан пролаз, изузев оних што су одређени за италијанска војна пристаништа.

Цариград, 1. октобра. — Престона бесједа говори: У периоду кад се влада ставила да изврши законе, одређене јој у прошлој сесији скупштине и кад се трудила за извршење мјера, које се односе на напредно развијање земље, да би поправила безбројне погрешке прошлих влада, добила је ултиматум од Италије, којим је ова, мучећи се да под видом законитости, хтјела да прикрије своје намјере освојачке над Триполисом, Порта је одговорила у одређеном року тврдиће да је готова да преговара, да узме у обзир италијанске економске жеље, које се поклапају са садашњии оснаженим уговорима и правилима достојанства царства и тражила је од ње, да прецизира своје захтјеве како би одмах преговори почели, а да не узме у обзир тврђења и захтјеве прецизирање освјетљења, али Италија је одговорила оглашењем рата прије рока од 24 сата, који је била поставила. У толико је Италија напала на Триполис, њени ратни бродови, газећи правила међународна, отварају истовремено ватру на турске торпедњаче у Јадранском Мору, који нијесу биле извијештене о објавио рата, него су се потрудиле да поздраве талијанске оклопњаче као што је обичај међу пријатељским државама. На крају престона бесједа констатује са задовољством да су везе са свима великим силама и сусједним државама као и у прошлости срдачне и пријатељске. Сад се турска политика састоји, да никоме право не повриједи, али да чува своје. Продужење престоне бесједе каже: Напад на Триполис и у Јадранском Мору на Турску и напад на ратне бродове, који нијесу знале за објаву рата, нужда је налагала да се позиве прије обичне периоде парламенат. Порта се адресовала одмах пријатељским силама и тражили посредовање, да би се окончало ово стање под условима који се поклапају са светим законитим правима народног достојанства. За рат тако противан међународном праву и правичности у опште једногласне жеље изражене са свију страна су за очување светског мира, очекујући ресултат посредништва и одговоре. Порта једнако предузима мјере протребне за одбрану њених законитих правних интереса. Неочекивани напад Италије, који је зачудио све цивилизоване народе, онемогућио је напредне и мирољубиве тежње Порте, која, учествујући у мирољубивим аспирацијама великијех сила, потпуно се одала улози цивилизатора, што јој је и припадало. Бесједа изражава увјерење да ће влада парламента у колико људске моћи могу допустити вршити своју дужност за законито-правне интересе цар-

ства, и истиче потребу братског османског уједињења за величину народа и за одбрану противу таквог напада.

Софија, 2. октобра. — Покрај новости, које потичу непрекидно од владе о појачењу трупа турских на граници, министарски савјет потврдио је, да бугарска неће предузимати никаквих војних мјера док та турска појачења не буду опасног карактера.

Солун, 3. октобра. — „Сабах" доноси, да је фезански мутасариф Џехами са 20.000 војника дошао у Џебелгарб, гдје очекује долазак главног команданта, с којим ће кренути пут Триполиса. — Шеик сенусита прокламовао је у Куфру свети рат противу Италијанаца. — Неколико племена арапскијех из Египта креће се прати ву Италијанаца и дошли су близу Бенгазије.

Солун, 3. октобра. — Младотурски комитет добио је извјештај из Цариграда, да влада одбија категорично извршење строгих мјера противу Италијанаца; такође и њихово протјеривање није остварљиво, јер треба избјегавати ексцитирање мухамеданског елемента, савјетујући му да буде хладнокрван и стрпљив, али савјетује да се прекину сви послови са Италијанцима, да се отпусте сви радници италијански из министарства. — Министар војни наредио је, да не допушта више резервистима да се ослобођавају војне обавезе за вријеме рата с Италијом. — Из Јањине јављају: Утврђења у Арту попуњена су; све цркве и здања јача узета су за војне депозите; нови транспорти војске долазе.

Рим, 3. октобра. — „Стефани" јавља из Триполиса: Лијепо је вријеме данас било и могле су се искрцати прве партије војске. У политичкој ситуацији није ништа промијењено. — „Борнале д' Италија" тврди, да настојавање јевропских канцеларија да пронађу излаз из данашње тешке ситуације Турске, почето је и све ће силе узети учешћа, па и Њемачка, додајући, да је италијанска влада извијестила савезнице и пријатељице, да је одлучна да изврши чисту анексију Триполитаније и Ћиринаике. Никаква врста суверенитета не може бити остављена Турској на ове земље пошто је већ до рата дошло. Народно јавно мњење у Италији не би никад пристало, особито противу мјера Турске, које би могле изазвати још енергичнију акцију Италије.

Цариград, 4. октобра. — Парламенат је изабрао за потпредсједника опозиционара Захравија, али се он захвалио због претходног ријешења његове странке. Парламент је послије тога изабрао за потпредсједника Арапа Рухма и Грка Емануелидеса, обојицу чланове већине. Народни посланици предали су приједлог да се ставе на оптуженичку клупу чланови бившег кабинета. Приједлог је упућен нарочитом одбору. — Под протекторатом међународног интерпарламентарног савеза мира чине се припреме, да се пошаље депутација од 6 посланика и сенатора у све јевропске престонице, да би задобиле све народе за изравнање арбитражним путем несугласица, те да би упливисали на Италију, да поднесе своје претензије хашком суду. — Чувени мирољубивац Стед примљен је у аудиенцију код Султана и предао му свој предлог, по коме би турска изасланства била упућена у јевропска мјеста да раде у корист мира, али пошто је мир највише у опасности од стране балканских држава, то би она требала да упливишу најприје на балканске државе.

Рим, 4. октобра. — „Популо Романо" говорећи о условима мира каже, да све оно што не ограничава и не штети италијанске интересе нема разлога, да Италија не очува престиж Султана и Турске, него је на против у италијанском интересу, да послије свршеног конфликта Султанов престиж буде уздигнут тиме да би се избјегло умањивање тога престижа и не би имало најмањег противдјејства на Балкану. Због тога треба да буде Италија широкогруда, у условима мира што се тиче нормалног престижа т. ј. вјерског Султана, пошто је потребно консолидовање status quo-а Турске особито у јевропским покрајинама.

Рим, 4. октобра. — Вијести о тобожњој мобилизацији сјеверних корпуса Италије и о дислокацији италијанских трупа према аустриској граници, неистините су.

Триполис, 4. октобра. — Вечерас Турци извршише демонстративни напад у правцу бунара Бумеријан, употребљујући њихову артиљерију али без успјеха. Италијанци су имали 1 рањеника; Турци су се повукли.

Рим. 4. октобра. — Новине из Триполиса доносе, да су се јуче 150 турских официра предали италијанском команданту полажући му оружје. Други турски официри преобучени као Арапи чекају у Триполису да се укрцају за Цариград. Опште је увјерење, да ће се турске трупе брзо предати због оскудице хране. — Талијански грађански чиновници стигли су са пуним кашетама новаца да замјене турске чиновнике.

Триполис, 5. октобра. — Агенција Стефани јавља да је главни командант одлучио да изврши окупацију Хомса. За ту сврху одређене су трупе, које су кренуле из Триполиса и прате их неколико лађа. Наредиће се турском гарнизону у Хомсу, да се преда. Ако буде дао отпора, онда ће се извршити окупација оружаном руком. — У Триполису је извршено искрцавање посљедњег одреда војске.

Цариград, 5. октобра. — Посланици Триполиса, који су гражили да се стави под оптужбу стари кабинет, критикују јако немарљивост старог кабинета, који нити је извршио административне реформе, нити одбрану Триполиса, оставио вилајет без валије и војном команданту није дао инструкције противу одбране од Италијанаца. — Посланик од Бенгазија Јусуф Шетван већ располаже са 8000 добровољаца за рат противу Италијанаца. — Мехмет беј, унук Абдел Кадера, саставио је у Тунису корпус добровољаца од 30000, и прешао границу Триполиса. — Једна колона добровољаца састављена у Египту стигла је на границу близу Бенгазе. — По „Сабаху" министарски савјет ријешио је, да не пристане ни на какву акцију посредовања, већ да продужи рат до год не би Италија приступила преговорима, који би били на основи гледишта Порте.

Цариград, 6. октобра. — У парламенту, у коме су биле пуне ложе и галерије и владало опште интересовање, велики везир изнио је детаље свијех рефорама у свакој грани администрације, па је, додирујући страну политику, изјавио да ће најприје радити за рашчишћење начином, којим држи за најподесније за интересе државе настојавајући да се одржавају пријатељске везе са свима пријатељским силама; особито са сусједним државама хоћемо да појачамо наше досадашње нормалне и искрене везе са свима балканским државама, на основу међусобног повјерења. Стављајући у споразум наше међусобне интересе, немамо никаквих задњих тежња, нити амбицијозних противу које друге државе; напротив је наша топла жеља поштовање лигитимних права свију држава. Дајући материјалног доказа за то наше расположење извршујући корисне споразуме за инсересе земље, савјесни смо извршења наших мирољубивих дужности које нам конвенирају. Послије тога на потраживање великог везира настала је тајна сједница. Тврди се, да је тајна сједница била узрујана. Велики везир дао је обавијештење о стању, у коме се сада налази триполитско питање. Бивши кабинет напали су оштро, а особито војног министра, који је био срамоћен увредљивим ријечима и који је хтио да говори, али га је велики везир узео у одбрану, као и друге чланове кабинета. Тајна сједница је трајала $2^1/_2$ сата. Тврди се, да до никаквог ресултата није дошло, те ће бити продужена сјутра. — Велики везир у своме програмном говору прокламирао је слободну акцију владе, што очигледно значи да се неће влада управљати од стране комитета.

Биоград, 6. октобра. — Одговарајући на интерпелацију, Миловановић је изјавио, да је само у три општине сеоске на Дрини извршена пробна мобилизација. Млади радикал Драшковић изјавио је у име своје странке да нема никакво повјерење у владу, али обзиром на спољну ситуацију неће јој никакве потешкоће чинити. Скупштина је одложена до 10. новембра.

Рим, 6. октобра. — Вијест „Сабаха" да су 60 италијанских војника покушили искрцати се близу Дерне и да су побијени од стране Турака, неистинита је.

Лондон, 6. окт. — „Рајтер" јавља, да је од министарства спољних послова дознао поводом растуреног гласа о анексији Египта, да је та вијест сасвијем неоснована.

Цариград, 6. октобра. — Министарство војно саопштава, да се и у пркос бомбардовања вароши Дерне и Бегнази од стране Италијана, нијесу се могли Италијани искрцати. — Младотурски одбор ријешио је, да гласа повјерење кабинету под условом, да се продужи отпор, што и народ жели.

Цариград, 6. октобра. — Кореспондент „Икдама" из Триполиса јавља преко Дехибата, границе Туниса, да су турске трупе извршиле три напада противу Италијанаца. Они су, по њему, имали 700 мртвих а Турци само 2. Морал турске војске и племена арапских изврсан је. — „Сабах" дознаје, да је Енвербеј, турски војни изасланик у Берлину, стигао у Триполис код војске, која се налази под командом Фетхи-беја, војног изасланика у Берлину.

Цариград. 7. октобра — Преговори између већине и опозиције. да се дође до споразума у кабинетском питању, пропали су. Опозиција инсистира на оставку неколицине министара, који су били чланови бившег кабинета Хаки-паше, што је велики везир одбио. У парламенту говорници из опозиције изјаснили су се, да овај данашњи кабинет није онакав какав је потребан земљи у садашњим политичким изванредним приликама. Говорници из већине изјаснили су се. да није добар моменат, да се води дискусија о личним питањима, него да треба мислити о одбрани противу напада од Италије. Велики везир говорећи о питању репресалија над Италијанцима каже да порта има право да истјера из Турске Италијанце, али нема право да их сматра као заробљенике. Даље одбија напад опозиционалног говорника, да је министар војни одмах послије објаве рата наредио команданту Триполиса, да напусти сва пристаништа без одбране; напротив Махмут Шефкет-паша наредио је, да се одбрана изврши што је год могуће боље Прелазећи на триполитанско питање велики везир вели, да има два пута: или ресистенција или мирно ријешење. Једно не искључује друго. Несумњиво је, да Отоманци треба ресистирати човјечанским силама. Што се тиче ресултата преговора посредовања велики везир не може ништа сигурно казати, јер расположења посредничких сила могу се промијенити на вријеме преговора по приликама. Ако би велики везир видио да је егзистенција државна угрожена, борће се до крајности. Велики везир устаје противу политике усамљивања. Турска, као и свака друга држава, има потребу за савезе и споразуме. Не требају нам савези, који излажу државу опасностима, него треба да тражимо савезе, који омогућавају скорашње ријешење садашњих питања. Велики везир завршава изјавом солидарности са свима министрима, а особито са министром спољних послова и војним; апелујући на мудрост народнијех посланика, у чијим се рукама налази судбина царства. Парламенат је примио са 125 гласова прелаз на дневни ред, што су га предложили Младотурци, а у коме се излаже, да се велики везир изјаснио односно триполитанског питања да ће употребити све силе за ефективно одржање народне части и права суверенитета, као и интереса царства, те му парламенат гласа повјерење.

Рим, 7. октобра. — Агенција „Стефани" из Триполиса јавља, да су италијанске трупе стигле пред Хомсом и да су се официри искрцали на копно, да позову Турке на предају. Командант турског града и војске молио је да дође на брод ради преговарања. Када је дошао на брод поновљено је тражење да се преда, али он је молио да му се да рок, али је тај његов захтјев одбијен. Чим се искрцао из брода, Турци су стали да се припремају за одбрану. Бродови су отворили паљбу на касарну и на утврђења, штедећи приватне куће. Послије тога море је било узбуркано, те ће се искрцавање сјутра извршити.

Списак странаца приспјелих на Цетиње

од 29. септембра до 7. октобра 1911. год.

Гранд Хотел: Г-ђа Кирхов са г-ђицом из Берлина; Анто Дешковић, инжињер из Јабланика; Е. Малценаро, директор из Милана; М. Дучић, трговац из Гавиа; М. Јелић, благајник из Требиња; г-ђа А. Нуран са г-ђицом из Това; Акер Маудорт, трговац из Берлина са г-ђом, Ј. Милер, инжињер из Берлина; г-ђе А. Мутвал, П. Теншонер и Е Теншонер из Штокхолма; А. фон Шернбек и Г. Гербранда, инжињери из Вагенингена; Р. Мартиц и А. Морпурго, инжињери из Беча; Д. Грелерт, трговац из Ростока; К. Велт, љекар из Верма са г-ђом; гроф Л. Матошка, приватни из Вахераца са г-ђом; Р. Жуткић, трговац из Котора; Адолф Шварц, трговац из Беча; В. фон Гелвиг, адвокат и Ф. Осери, официр из Дрезде; Х. фон Карвел, официр из Гросенхајна; А. Ђаге, трговац из Загреба; Р. Гунеш, трговац из Беча; А. Конрад, директор из Б. Пеште; С. Шретер и Г. Хохлиц, инжињери из Бадена; др. Х. Фуше, љекар из Берлина с г-ђом; В. фон Екер, официр из Берлина с г-ђом; В. Коц, официр из Улме с г-ђом; В. Тисер, новинар из Брина; др. С. Паковски, директор из Б. Пеште са г-ђом; А. Кушер, трговац из Аслинга; Француско Стор, трговац из Трста; А. Клајнфелер, официр из Минхена са г-ђом; Алберт Шилајн, трговац из Нирнберга; Г. Сарних и Карло Кантони, трговци из Трста.

Хотел Рајнвајн: Јено Верцлер, трговац из С. Ријеке; С. Фоерстер, официр из Берлина; Игњац Пенер, трговац из С. Ријеке; Фридрих Енгел, посједник из Регенсбурга са г-ђом; Ханс Долер и Ханс Ротмилер, чиновници из Беча; Рудолф Хајне, чиновник из Троба; Фридрих Покорни, чиновник из Беча; Ладислав Петерс, чиновник из Рисна са породицом; Јоханес Франке, посједник из Берлина; Ђовани Балтаћи, посједник са г-ђом.

ОГЛАС

Блажо Марков Вукославчевић из Улциња, јавио се посљедњи пут својој породици 20. марта 1910. из Калифорније, те се моли сваки, који би што знао о поменутом да изволи што прије извијестити ово Министарство.

Број 4107. Из канцеларије Кр. Министарства Иностраних Дјела, 6. октобра 1911. на Цетињу.

1,3

СУДСКА ОБЗНАНА

Пресудом Краљ. Обласног Суда у Ст. Бару, од 20. септембра т. г., број 506—V—1911—21.; осуђени су: Абдул Рамов Веловић и Цано Усеинов Рамушевић из Крајине, по 20 година робије у Централном Казненом заводу у Подгорици с лаким оковом, због извршеног убиства између 24. и 25. априла т. г. над Петром Т. Јокетићем из Крњица, а Усеин Цанов Веловић исто из Крајине, ослобођен је из недостатка доказа, а да сви три осуђеника плате самокупно парничне трошкове.

Пошто су Абдул Рамов Веловић и Цано Усеинов Рамушевић пребјегли у Турску, то им се у смислу § 298. кривич. поступка пресуда донесена у њиховом осуству овим ставља до знања.

Број 506—V—1911—21. Из канцеларије Краљ. Обласног Суда, 24. септембра 1911. у Ст. Бару. 1,3

ОБЈАВА

За вријеме зимске сезоне, т. ј. од 1. октобра ове до 1. априла 1912. одређује се на линији Подгорица—Колашин овај дилижански

ВОЗНИ РЕД:

Из Подгорице полази сваког другог дана у 8 сати из јутра, стиже у Лијевој Ријеци у 3 сата послије подне, гдје преноћива и креће идућег дана у 7 сати изјутра за Колашин, камо стиже у 2 сата послије подне.

Из Колашина полази сваког другог дана у 9 сати прије подне, а стиже у Лијевој Ријеци у 3 сата послије подне, гдје преноћива и креће идућег дана у 7 сати изјутра за Подгорицу, камо стиже у 3 сата послије подне.

Горње се саопштава заинтересованијема ради знања.

П. т. број 11250. — Из канцеларије Пошт. Телегр. Одјељења Министарства Унутр. Дјела, 1. октобра 1911. на Цетињу. 1,1

ОБЈАВА

У недјељу 16. октобра ове године; Министарство војно у присуству свога изасланика продаваће јавном лицитацијом неколико врећа пшеничног брашна.

Лицитација ће се извршити означеног дана од 9 до 11½ сати прије подне у канцеларији Команде Дивизије у Подгорици, гдје ће се лицинтатима саопштити детаљни услови лицитације и уступити понудиоцу највише цијене, ако иста буде повољна за Министарство.

Купац мора за узето брашно положити готов новац или сигурну подлогу у непокретности.

Број Р. 4314 Одсј. 1323. Из Канцеларије Мин. Војног, 8. октобра 1911. год. Цетиње. 1,1

ОБЈАВА

Министарство Финансија и Грађевина — Одјељење за Грађевине и Саобраћај — издаје на лицитацију инсталацију парног гријања за Зетски Дом на Цетињу.

Лицитација ће се извршити на 9. октобра ове године (по ст. календару) до кога дана сви они, који би жељели подузети поменути рад, имају поднијети овоме Министарству односне планове и објашњења, као и своје најниже писмене понуде у затвореној куверти.

Инсталација гријања има бити на пару а на ниску пресију, а планови као и понуде имају се поднијети засебно за гријање у самом позоришту, засебно за гријање цијелог Зетског Дома.

Понуде требаучинити за сав материјал, технички монтаж и зидарске радове, једном ријечи за цио намјештај.

Рок довршетка рада оставља се најдаље до 1. децембра ове године.

Ако понудилац не би био сам стручњак за овај рад, дужан је за солидно извршење рада поднијети гаранцију од неке познате фирме, која се бави овим пословима.

Министарство задржаје себи право да рад уступи ономе ко буде најповољније услове и односне планове поднио и у кога имадне више повјерења, да ће као стручњак рад солидно извршити, а истовремено да рад не уступи ниједном понудиоцу, ако не би понуђене цијене и услови били повољни.

Број 2753. Из Канцеларије Одјељења за Грађевине и Саобраћај, 22. септембра 1911. г. Цетиње. 3,3

Службени огласи

ОГЛАС

Јавна продаја непокретности попа Јагоша Николића из Пожара, извршиће се дана 30. јануара 1912. г. Виђи оглас у 36. броју „Гласа Црногорца“ од ове године.

Број 860—579—1911.

Бороњина, 1. октобра 1911.

Капетански Суд,
Р. 40, бр. 805, 1,1 капетан Марко П. Радошевић.

ОГЛАС

У извршењу пресуде Краљ. Обласног Суда у Никшићу, од 22. фебруара ове године број 953—IV—1910—743.

Износи се на јавну продају, доље описата непокретност Николе Јоцовића из Ускока, за исплату дуга Секули Поповићу, из истог мјеста. Речена непокретност процијењена је перпера 1920. Продаја ће се извршити у канцеларији потписатог суда. За продају су одређена три рока: 20. септембра, 20. октобра 1911. год. и 20. фебруара 1912. године, од 8. прије, па до 5 сати послије подне.

На првом року, непокретност неће се уступити испод процијењене вриједности, на другом року хоће и ниже, али не испод ⅔ процијењене вриједности, а на трећем року непокретност ће се уступити понудиоцу највише цијене. Сваки је лицитант дужан положити јемство 10% процијењене вриједности.

Позивају се сви они, који на непокретности имају какво реално право, као и сви они, који имају право пречe купње, да се пријаве потписатом суду, прије почетка прве продаје.

Опис непокретности:

4 рала оранице у четири комада звано „Луке“.

1) комад граничи: од истока са Видаком Јоцовићем, од југа са Матијем Јоцовићем, од запада са ријеком Тушином, од сјевера са Миланом Миљићем.

2) комад граничи: од истока са Матијем Јоцовићем, од југа са Видаком Јоцовићем, од запада ријеком Тушином, од сјевера са Матијем Јоцовићем.

3) комад граничи: од истока и југа са племенскијем путем и ријеком Тушином, од запада са ријеком Тушином, од сјевера са Видаком Јоцовићем.

4) комад граничи: од истока са Петром и Михаилом Јоцовићима, као и комуном, од југа са истом двојицом, од запада са Нећељком Шећковићем, од сјевера са комуном. Од овог четвртог комада има се оставити презадуженом Јоцовићу 1 рало под кућом и сеоска кућица, које му закон штити.

15 коса ливаде у Сињавини такозвано „Старац“, у једном комаду, и на истој ливади једну појату једнобојну штицом покривена. Поменута ливада граничи: од истока комуном, од југа Радован Ристић и Живко Рубежанин, од запада Милета Пековић — Морачанин, од сјевера Живко Рубежанин и Радован Зековић.

Број 640 ех 1911. 1910—457.

Боан, 12. сетпембра 1911. год.

— Краљ. Капетански Суд — капетан Мићо Алексић.

Р. 336, број 807, 1,1

ОГЛАС

У извршењу извршне „клаузуле“ Краљ. Обласног Суда у Подгорици, од 14. јуна тек. год., број 2444—IV—1911—809.,— износи се на јавну продају доље описана непокретност Живка Б. Брајовића, из Колашиновића, за исплату дуга Слада браће Дервишевића из Подгорице; — процијењена пер. 630.

— Продаја ће се извршити у канцеларији потписатог Суда, а за исту су одређени три рока и то: 30. октобра, 30. новембра ове и 30. априла, 1912. год. у 10 сати прије подне. —

На првом року непокретност се неће уступити испод процијењене вриједности, на другом хоће, али не испод ⅔ процијене, а на трећем року уступиће се понудиоцу највише цијене. —

Лицитанти су дужни положити јемство 10% од процијењене вриједности. —

Позивају се сви они, који на непокретност имају какво реално право, као и сви они, који имају право пречe купње, да се пријаве потписатом Суду прије почетка прве продаје. —

Опис непокретности:

Једно и по рало шљивњака и брежине у једном комаду; граничи: од сјевера земљом Николе Ђуковића, истока и југа Радована Станковића, запада ријеком Зетом и земљом Радивоја Јовановића.

Број 688—212—1911.

Доње Село, 1. октобра 1911. год.

— Краљ. Капетански Суд — капетан Н. Драговић.

Р. 194, број 806, 1,1

ОГЛАС

У извршењу клаузуле Кр. Обл. Суда у Подгорици, од 23. маја 1911. год., број 2611—IV—1911—876.

Износи се на јавну продају доље описана непокретност Пера Б. Лакића из Д.-града, за измир дуга Петра Мађара из Д.-града. Непокретност је процијењена перпера 2.750 (словом двије хиљаде седам сто и педесет.)

Продаја ће се извршити у канцеларији подписатог Суда.

За продају су одређена три рока и то: 5. Новембра, 5. децембра 1911. год., и 5. априла 1912. у три сата послије подне. На првом року непокретност се неће уступити исподе процијењене вриједности, на другом хоће али не испод ⅔ процијењене вриједности, а на трећем року уступиће се понудиоцу највише цијене.

Лицитанти су дужни положити јемство 10% од процијењене вриједности.

Позивају се сви они, који на непокретност имају какво реално право прече купње, да се овом Суду пријаве прије почетка прве продаје.

Опис непокретности:

2½ рала земље и увратка до вароши звано мјесто Ланца, која граничи: од истока Стевана Иброва, од запада кућом и кућним правом Петра Жарића и Гија Симоновића, од југа зградом Илије Жарића Петра Мађара и Живка Пурецина, и од сјевера Станка Бајова.

Број 745—275—1911.

Д.-град, 3. октобра 1911.

Капетански Суд,
Р. 199, бр. 808, 1,1 капетан П. Бошковић.

Приватни огласи

ЦРНОГОРСКА БАНКА НА ЦЕТИЊУ

ставља до знања свима својим акционарима III. IV. и V. кола, да је уплата акција отпочела од 1. јула т. год. и да се иста већ у велико врши, те са овим позива и оне акционаре, који још са уплатама нијесу отпочели, да приступе неодложној уплати, како не би подлегли плаћању затезне камате, чинећи им на знање да је сваком резервиран онолики број акција колико је који желио и уписао. П. п. бр. 660, 8,8

НА ЗНАЊЕ

Даје се под кирију двокатна кућа потпуно уређена, налазећа се на Цетињу у улици Баја Пивљанина, близу Влашке Цркве. За цијену обратити се потписатом;

Команд. **Р. Меденици**
Р. 31, бр. 780, 2,3 у Никшић.

На знање. Продајем војничке робе: — кабаница, гаћа, чамадана, чреваља — роба је добра а цијене врло ниске.

Цетиње,
Р. 20, бр. 782, 2,2 **Пипо Чакић**

ЛУТРИЈА

ЗА САМИХ 5 ПЕРПЕРА

Добија се имање у вриједности од 14,800 перпера

С одобрењем надлежних власти ставио сам на лутрију своје имање под Веље-Брдо звано „Имбровина“, кроз које пролази колски пут Подгорица—Данилов Град, уредно обрађено, процијењено заклетом комисијом и судом потврђено 12. јуна т. г. број 641. на вриједност од **14,800 перп.** (четрнаест хиљада и осам стотина перпера).

Повјериоци, који имају књиге за продају срећака, одговарају за примљени новац и исти предају најближем новчаном заводу уз потврду на самој матици, гдје ће новац остати, до дана вучења, да се њим на првом мјесту имање ослободи од сваког ранијег терета и предаде имаоцу згодитка слободно од сваког дуга.

Билете за лутрију распродају повјериоци у свима варошима.

Ко жели узети билете нек похита за упис код повјериоца, — јер је повећа количина продата.

Вучење лутрије вршиће се под надзором Кр. Суда, а у коме мјесту, кога дана и часа бити ће раније објављено преко мјесних листова, да може, коме буде воља, присуствовати вучењу.

Цетиње, 1. октобра 1911. г.

П. п. број 803 2,3 **Вукашин Б. Божовић**

ОГЛАС

Продајем из слободне руке 30 рала орачице и ливаде добре земље у Доњане на Златицу до колског пута; снадбјевена: лозом, смоквом и другим воћем. На истој 20 квадратних лаката двокатне куће, уређене по плану, близу вароши 40 минути. Са истом имовином право у комуне и планину Кучку.

Ко би желио купити нек се изволи обратити потписатом што прије. Услови су повољни.

Велиша Ивановић
Р. 68, бр. 775, 3,3 из Доњана.

ПРОДАЈЕМ. Из слободне руке продајем своје имање и двокатну кућу са четири одјељења; 2 на горњем а 2 на доњем боју.

Имање се састоји од 16 рала орачице и ливаде; 2 рала горе и ½ рала воћњака. Горе речено имање налази се у 4—5 комада, а како кућа, тако и земља налази се у близини вароши Д. Града.

Ко би желио купити горње имање било за готов новац, било на вадама, нека се обрати подписатом:

Данилов-град, Грлић.
Р. 87, бр. 796, 2,3 **Митар Д. Ђуровић.**

ПРОДАЈЕМ ИЗ СЛОБОДНЕ РУКЕ КУЋУ; у нову Варош до стана Г. Мирка Мијушковића, Кат. Улица.

У случају да је не продам могу је дати и под офит од 1. октобра ове године.

Обратите се:
Цетиње, **Митру Пајовићу.**
Р. 39, бр. 799, 2,3 „Хотел Цетиње“.

За наступајућу школску годину добили смо у великој количини свих потребних уџбеника и других ђачких потреба.

Књижара
П. п. бр. 716, 4,4 Ш. Г. ЛАКОВИЋА у Никшићу.

ОБЈАВА

На основу одборског ријешења од 11. ок. 1910. год., горњи број и ознака, износи се и овим путом поново на продају — лицитацији — општ имовина, — кућа и при истој око ¾ од рала земље, са три коријена маслина, налазећа се овој вароши при Метеризима.

Лицитација ће се извршити у канцеларији управе општине 1. новембра ов. год. у 4 сата послије подна.

Ко би желио купити речену имовину, нек се на одређено вријеме и мјесто пријави, ће ће се имовина уступити понудиоцу највише цијене, ако та буде повољна.

Кад би се добила повољна цијена, имовина се продати за неко вријеме на причек под сигурном залогом или јемством.

Број 953. Б. 1910—57.

Улциња, 29. септембра 1911. год.

Управа општине вар. Улциња,
заст. предсједника, судија,
Р. 127, бр. 809, 1,1 Машан М. Вујовић.

ЗУБОЉЕКАРСКИ кабинет премјештен у Катун. улици, кући Иване Никичине.

Моли за посјету

Цетиње, С поштовањем:
Р. 17, бр. 801, 2,3 Јевр. Калуђеровић.

Аустријску свиту за мушка одијела дајем у највишој количини по фабричној цијени, желећи исту у Црну Гору увести. Богате разне пробе у колекцијама шаљем свакоме франко на преглед.

Rudolf Foukal
Tucxheport, Jägerndorf Oester. Schles.
П. п. бр. 811, 1,3

НА ЗНАЊЕ. Моју кућу у улици Краља Николе број 17., дајем под кирију, — може ступити одма.

Подгорица, 22. септембра 1911.
Р. 23, бр. 790, 2,3 **Мато Л. Стијовић**

ЦРНОГОРСКИ ТРГОВЦИ

тражите само прави

П. п. број 423, 13,52

БЛАГОДАРНОСТ

Приликом жалости, која нас снађе за нашим никад незаборављеним унуком, односно сином, мужем, оцем и братом

† Милетом Буићем

свештеником Загредским

који се послије 8-дневног боловања, 26. септембра, у 26 години свога живота, најљепшем цвијету своје младости пресели у вјечност, уцвијели своју жалосну фамилију.

Сматрамо за дужност овијем путем изјавити благодарност онијема, који за вријеме болести покојника походише, олакшавајући му неизлечиве болове, као и онима, који покојника оплакаше и до вјечне куће испратише и тијем нам велику тугу ублажише.

Неизмјерна, доживотна захвала на телеграфским и писменим саучешћима: Преосвјештеном Митрополиту г. Митрофану, министру војном г. сердару Јанку Вукотићу, министру правде г. Милу Дожићу, војводи Стеву, ком. Милутину, Перку — Вукотићима, свештенику Јовићевићу, Вукићу, ђакону Калуђеровићу, назорнику Вукосавићу, учитељу Јовановићу, војводи Марку Мартиновићу, попу Шћепу, капетану Ђуру, оф. Раку, Перу Стевову, Филипу Кикову — Мартиновићима, Петку Пајовићу, г. свештеницима: Симу Мартиновићу, Нику Мартиновићу, Бошку Никчевићу, Илији Мијушковићу, Крсту Вукотићу и Перу Јовановићу, Раду Радовићу, Ђорђији Драговићу, Мићуну Павићевићу; подофицирима: Павићевићу, Груичићу и Ђуровићу; Крсту Беговићу, Андру и Филипу — Мартиновићима; Митру Буићу, Гају Буићу, кап. Филипу Радуловићу, писару Крсту Вукотићу, барј. Спасоју Ђуровићу.

Хвала доктору Кујачићу, који се око покојника својски заузимао.

Хвала учитељу Блажу Беговићу, који се у име своје и својих другова са покојником дирљивим говором опростио.

Хвала свештеницима: Крсту Вукотићу, Петру Велашевићу, Ристу Поповићу, који над пок. опијело извршише.

Хвала без разлике браћи: Чевљанима, Велестовцима, Марковљанима доњим и горњим, Загарчанима, Главичанима, Данило-грађанима, Буриочанима, Грлићанима, Сладојевићанима Орјолучанима, Фручанима, Повијанима, Богмиловићима, Доњанима, мјесној браћи Загрђанима и Никшића, који на челу племенских главара на глас смрти похиташе, у већем броју дођоше покојника ожалише и до вјечне куће испратише и нама у много тугу ублажише.

Хвала попу Ристу Поповићу, који се при погребу у име своје и својих другова са покојником дирљивим говором опрости.

Још једном свима и свакоме хвала.

Загреда, 2. окт. 1911.

Ожалошћени и до гроба уцвијељени: ђед поп **Перко**; отац поп **Крсто**; мајка **Велика**; супруга **Стане**; син **Урош**; сестре: **Стане. Милица, Милуша**; шћери: **Зорка, Јелена, Вукосава — Буићи**, са осталом родбином. Р. 327, бр. 810, 1,1

Штампа Кр. Ц. Државне Штампарије